

Uitgevoerd werk in 2002

Grasduinen in het Riso-jaarverslag

Een nieuw meerjarenplan in de steigers.

Hieronder publiceren we enkele uittreksels uit het jaarverslag 2002 van RisoBrussel. Telkens wordt kort de stand van zaken van de projectwerking in de verschillende opbouwwerkgebieden geschetst. We doen dit via de omweg van het meerjarenplan.

Voor de interne organisatieontwikkeling van RisoBrussel was de opmaak van het meerjarenplan 2003-2008 ongetwijfeld het belangrijkste gegeven van afgelopen jaar. Deze opmaak was andermaal een zoektocht naar de essentie van de (Brusselse) stedelijkheid vandaag en naar de bijdrage die RisoBrussel aan de opbouw van de stad kan leveren. Er werd daaromtrent ons inziens een kwalitatief hoogstaand debat gevoerd. Voor reacties en commentaren op onze ontwerp teksten verwijzen we naar een aantal bijdragen in *Opbouwwerk Brussel* nr. 75. In het editoriaal van dat nummer werden ook nog eens de belangrijkste uitdagingen voor het opbouwwerk samengevat.

Ondertussen is dat meerjarenplan zelf reeds gepubliceerd (*Opbouwwerk Brussel* nr. 76). Men vindt er de 3 strategische doelstellingen voor de komende zes jaar in terug. Deze kapstukken vormen een klaar en krachtig programma dat weliswaar concrete invulling behoeft maar in staat is te mobiliseren én rust te brengen door het kader dat het creëert. Willen we iets doen aan maatschappelijke ongelijkheid en dualisering, dan moeten we ons op de eerste plaats en meer dan dat in een recent verleden gebeurd is, richten op het Wonen in deze stad. Ten tweede: stedelijkheid is diversiteit, is constante vermenging van leefstijlen, is vreemdheid, enz. ... Als dat gegeven problemen oplevert, dan laten die zich zeker niet oplossen in uniformisering, conformering en (de dictatuur van) een ééndimensionaal normen- en waardepatroon. Wij kiezen voor empowerment van de zwakste groepen en wensen tegelijk bruggen te leggen tussen diverse culturen en leefwerelden op basis van een minimaal gemeen-

schappelijk programma in kwesties van waarden en overtuigingen. Deze standaarden laten zich in projecten vertalen!

Tenslotte kiezen we via het versterken van participatiestructuren voor een verdieping van de lokale (representatie-) democratie.

Zoals gezegd werd bij de afbakening van de programmalijnen voor het nieuwe meerjarenplan 2003-2008 bewust een keuze gemaakt voor huisvesting of het wonen in enge zin. Uit de evaluatie van het voorbije meerjarenplan 1997-2002 was gebleken dat dit thema wat naar de achtergrond was geschoven en projecten zich eerder hadden geconcentreerd op de woonomgeving of het wonen in ruimere zin, namelijk de aanpak van de openbare ruimte in de wijk. Eind 2002 zijn er in verschillende opbouwwerkgebieden in die zin dan ook projectvoorbereidingen gestart (zie overzicht opbouwwerkprojecten 2002). De verschillende opbouwwerkers die rond huisvesting bezig zijn, hebben zich ook samengezet in een werkgroep. Ervaringsuitwisseling en visie-ontwikkeling zijn hierbij de inzet. Ook op stafniveau werd de nodige tijd vrijgemaakt om zich in dit nieuwe thema in te werken (eerder technische materie in tegenstelling tot de overige themata). Dit betekent ondermeer dat RisoBrussel haar mandaat in de Algemene Vergadering en de Raad van Beheer van de Brusselse Bond voor het Recht op Wonen opnieuw opneemt.

Een eerste en niet onbelangrijk startschot van onze vernieuwde aandacht voor de huisvestingsproblematiek was de actie „(w)arm wonen in Brussel”. Deze actie vond plaats op 17 oktober (internationale dag van het verzet tegen de extreme armoede) en was een gezamenlijk initiatief van RisoBrussel en het Wijkpartenariaat (De Schakel, vereniging waar armen het woord nemen). Met deze actie – gericht naar de Brusselse politieke verantwoordelijken, de media en het ruime publiek – wilden beide organisaties aandacht vragen voor de prangende woonproblematiek in de hoofdstad, deze problematiek beter bekend en bespreekbaar maken

vanuit de getuigenissen van de slachtoffers zelf en het formuleren van voorstellen om deze erbarmelijke toestanden te verbeteren. De actie bestond uit de voorstelling van een boek met getuigenissen van mensen die dagelijks worden geconfronteerd met slechte woonsituaties en een reuzengroot ganzenspel dat de deelnemers confronteert met de moeilijkheden die mensen met een beperkt inkomen ondervinden bij hun zoektocht naar een geschikte en betaalbare woning. Deze actie vond plaats op het Muntplein en kon rekenen op zo'n 500 aanwezigen. Het boek werd er persoonlijk overhandigd aan de verschillende politici. Ook de media besteedden ruim aandacht aan de actie (zie pers-overzicht). De actie miste haar effect niet. Ruim een maand later verklaarde de Brusselse Gewestregering in de beleidsverklaring van 2003 dat huisvesting een nieuwe prioriteit werd, wat zich tevens vertaalde in de begroting. De middelen voor huisvesting werden voor 2003 opgetrokken met maar liefst 15%.

Projectwerking

De Noordwijk herdacht. Plannen met bewoners.

Het werkjaar 2002 markeert een cesuur in de werking van het opbouwwerkgebied Noordwijk: de (her-)oriëntatie in functie van het vernieuwde meerjarenplan, een volledig vernieuwde equipe vanaf het najaar en enkele gebeurtenissen die stof leverden voor een bezinning op de toekomst.

Tekenend was in september 2001 reeds geweest de afgelasting van het wijkfeest door de initiatiefnemer, de Stad Brussel. Deze afgelasting werd rechtstreeks gelinkt aan de gebeurtenissen in de VS maar was niet naar de zin van bewoners en verenigingen in de Noordwijk. Dit was een nieuwe deuk in het vertrouwen in de samenwerking tussen overheden en wijkorganisaties rond het wijkcontract (nadat de subsidies voor de Nord Gazet reeds waren opgezegd). Komt daarbij dat de fase van realisatie van het wijkcontract (polyvalente zaal, heraanleg van straten) achterligt op het schema. De aanvankelijk hooggespannen verwachtingen slaan om in teleurstelling en scepticisme. De aanslepende procedures, de weinige concrete resultaten en politiek getouwtrek maken het voor de twee bewonersorganisaties

lastig om er de dynamiek in te houden. Ook al omdat de vertegenwoordigers van deze comités nog steeds in het kader van het wijkcontract, geconfronteerd werden met het niet al te nauw toepassen van de spelregels voor overleg in de Plaatselijke Commissie voor geïntegreerde Ontwikkeling (PCGO). Het democratisch functioneren van dat adviesorgaan werd een punt van bekommernis.

Zoals gezegd kwam de Nord Gazet door het dichtdraaien van de subsidiekraan in ademnood. Het vertrek van de verantwoordelijke opbouwwerker en de rol van de kernredactie gaven stof voor de evaluatie van dit communicatie-instrument, zonder evenwel de zinvolheid ervan fundamenteel ter discussie te stellen.

De „kommer en kwel” in verband met het wijkcontract mag echter een aantal spraakmakende realisaties niet doen vergeten.

Het computeratelier krijgt vlees en bloed. Er waren een drie-tal belangrijke acties. De onbehoorlijke opvang van vluchtelingen in de dienst Vreemdelingenzaken (in de Harmoniewijk) werd aan de kaak gesteld en positief vertaald naar een nieuw project „asielzoekers en vluchtelingenonthaal Noordwijk”. Tijdens een campagne rond de overlast van het doorgaand verkeer in de Noordwijk werden automobilisten op een sleutelhanger

Foto: David van Vooren In de Arbeidstraat werkt men aan een leefbare stad.

Een feestelijk bezoek tijdens het buurtfeest in de Anneessenswijk. Foto's: Michel Demol

getrakteerd. Het Riso „armoedeteam” vervulde als mede-initiatiefnemer een trekkersrol in de huisvestingsactie naar aanleiding van de internationale dag van de armoede (17/10).

Er werden tenslotte belangrijke stappen voorwaarts gedaan inzake netwerkontwikkeling in de Noordwijk. Het Nederlandstalige aanbod aan welzijnsorganisaties zat meerdere keren rond tafel vanuit de noodzaak om een gezamenlijke kijk op de wijkontwikkeling te verwerven en om de taken op mekaar af te stemmen. Concrete acties als wijkfeest en bloemenmarkt zijn testcases voor het mobiliseren van het samenwerkingspotentieel.

Anneessens kijk maar om!

Van oudsher zit het opbouwwerk ingebed in de werking van de Buurtwinkel die nu een drietal jaar ingeplant is in de Anneessenswijk. De tijd dat de Buurtwinkel werk moest maken van een voor bewoners en organisaties herkenbare plaats in de wijk ligt stilaan achter de rug. Men is zowel aanspreekpunt geworden als motor voor acties met het oog op het bevorderen van de leefbaarheid in de wijk. Ook is er in de Buurtwinkel veel aan gelegen de netwerkvorming tussen de wijkorganisaties in een hogere versnelling te brengen. Met het oog op een nieuwe vestigingsplaats ging de opbouwwerker op verkenning naar de mogelijkheden van de gebouwen waar de Beursschouwburg een tijdelijk onderkomen heeft gevonden (BsBbis). Er wordt actief gepolst bij andere partners in functie van een gezamenlijk onderkomen in deze gebouwen.

Voorop in de aandacht van het opbouwwerk blijft de ondersteuning van de werking van het wijkcomité in de behandeling van concrete dossiers. Men is er in geslaagd een brug te leggen met het stadsbestuur door de oprichting van een wijkdelegatie of Afvaardiging die maandelijks overlegt met het kabinet van de burgemeester rond knelpunten en wenselijkheden. Daartoe wordt een werkplaats opgemaakt: een sociaal plan met tewerkstelling en degelijk wonen als lange termijn perspectief, voor de korte termijn het realiseren van duidelijk zichtbaar initiatief zodat de wijkbewoners zich kunnen optrekken aan concrete verwezenlijkingen.

De ervaring tot nu toe is dat het stadsbestuur vlug en overwegend positief reageert op de voorstellen. Deze Afvaardiging heeft zich overigens van steun bij de bevolking verzekerd door het overhandigen van een petitie aan de burgemeester voor een betere omkadering van jongeren, preventieve politieaanwezigheid, huisvesting, Het streefdoel van 1.000 handtekeningen werd bereikt. Niettemin blijft actie nodig om in sommige dossiers de druk op de ketel te houden. In het kader van de verkeersveiligheid kwam er op de Lemonierlaan een extra zebra-pad, evenwel niet voordat een „action painting” op het belang daarvan had gewezen. Een andere actie was deze tegen een stadskader in de Maagdenstraat waar het gevaar bestond dat een overigens noodzakelijke en gewenste renovatie zou leiden tot huisjesmelkerij. Onder druk van een persconferen-

tie werden verbouwingsplannen negatief geadviseerd. Ook het verder ontwikkelen van een wijk-dynamiek stond centraal. In dit perspectief situeren zich het wijkfeest (Brussels Gekleurd), de organisatie van een bloemenmarkt / klimplantenactie en niet te vergeten een herneming van de tentoonstelling „Anneessens beweegt”.

Sociale wijkontwikkeling in de Chicagowijk

Het opbouwwerk in de Begijnhof- en Chicagowijk was ook in 2002 actief op 3 pistes.

Het deelproject sociale begeleiding van de huurders van de wooncomplexen Houthulstbos en Timmerwerfkaai spitste zich voornamelijk toe op de problematiek van de afrekening van de kosten en lasten in het gerenoveerde complex Houthulstbos. Timmerwerfkaai wordt momenteel gerenoveerd en de huurders zijn tijdelijk herhuisvest. De huurders die in 1998 de gerenoveerde panden van het Houthulstboscomplex betrokken, werden niet zelden geconfronteerd met verdubbelde huurprijzen. Daarbovenop heeft zich het (financieel) probleem van de huurlasten geënt. Deze zijn in sommige dossiers buiten proportie gestegen terwijl tegelijk de berekening weinig transparant is. Het opbouwwerk bemiddelt bij klachten (wat aanleiding geeft tot herberekening) en dringt aan op doorzichtige berekeningswijzen maar denkt tegelijk aan sensibilisatie om buitensporig energiegebruik in te dijken.

Sinds 1998 neemt het opbouwwerk de algemene coördinatie van het netwerk „Pantsertroepen-square” waar. Aan dat netwerk dat sinds 2002 opereert onder een gemeenschappelijk charter participeren een 15-tal wijkorganisatie die vooral begaan zijn met het opzetten van ontmoetings-, culturele en feestactiviteiten in het kader van de leefbaarheid van de wijk. Scharniermoment is telkens het wijkfeest in het voorjaar. Het opbouwwerk gaf tevens extra ondersteuning aan het Belgo-Romeens cultureel huis Arthis in functie van de zigeunerpopulatie in de Begijnhofwijk en opname in het netwerk.

In het kader van een conventie met het Brusselse Instituut voor Milieubeheer organiseert het opbouwwerk de bewonersparticipatie bij de heraanleg

van de Hooikaai. Na een onderbreking van 1 jaar (2001) wegens onenigheid tussen de BIM en de Stad Brussel werd in januari 2002 de draad terug opgenomen. Het ontwerp voor de heraanleg bracht verdeeldheid aan het licht in de verlangens en verwachtingen van de omwonenden. Toen bleek dat een groep het plan verwierp, over een alternatief beschikte en ook nog tot heel wat lobbywerk in staat was, heeft het opbouwwerk er zorg voor gedragen dat ook de wensen van minder mondige bewoners nog te horen vielen. Aandacht ging vooral uit naar migrantenvrouwen uit de wijk. Tijdens de periode van openbaar onderzoek werden alle partijen geïnformeerd in functie van de overlegcommissie van oktober waarop het ontwerp voorwaardelijk werd goedgekeurd. Of de BIM onder deze voorwaarden (aanpassingen) het project alsnog wil realiseren is op dit moment nog onduidelijk. Of hoe de verwachtingen van de wijkbewoners nog maar eens op de proef worden gesteld.

Opbouwwerk in Molenbeek

Het opbouwwerk maakt binnen het Buurtwerk Molenbeek-centrum/Buurthuis Bonnevie deel uit van een ruimer programma voor sociale wijkontwikkeling. Dit globale programma bestaat uit volgende onderdelen: de lokale verankering van de werking, het betrekken van bewoners bij stedenbouwkundige veranderingen, het verbeteren van het huisvestingsbestand in de buurt, positieve beeldvorming in en over de buurt en het interne beheer en bestuur. Het opbouwwerk nam in 2002 binnen deze programmasporen verschillende deeltaken op. Een overzicht.

In 2002 mocht Buurthuis Bonnevie 25 kaarsjes uitblazen. Dankzij de uitbouw van een degelijke basiswerking is het buurthuis in Molenbeek-centrum inderdaad een gevestigde waarde geworden. Het opbouwwerk draagt haar steentje daartoe bij door het opvolgen van het renovatiedossier van het buurthuis, de coördinatie in handen te nemen van de tweemaandelijks buurtkrant en het organiseren van open algemene vergaderingen waarin door bewoners aangebrachte wijk-thema's een centrale plaats krijgen. Intern is het buurthuis de afgelopen 25 jaar ook fel gegroeid (momenteel 14 medewerkers). Dit behoeft een andere organisatievorm. Een interne herstructurering dringt zich

op. In het kader van het kwaliteitsdecreet besloot het opbouwwerk zich van deze taak te kwijten.

De twee wijkcontracten (Chrystal-Zwarte Vijver 2000-2004 en Bronsgieterij-Pierron 2001-2005) vormen de rode draad doorheen het programma-spoor bewonersbetrokkenheid bij stedenbouwkundige veranderingen. De opdracht die het opbouwwerk hierbij vervult is het aanmaken en verspreiden van infofolders voor de bewoners binnen de perimeter, het houden van extra permanenties waar bewoners hun grieven of voorstellen kwijt kunnen en het opvolgen van de plaatselijke commissies voor geïntegreerde ontwikkeling (PCGO's). Het opbouwwerk vormt tevens voor bewoners steeds een luisterend oor als er zich problemen voordoen van buurthinder. Waar mogelijk wordt er samen gezocht naar oplossingen. Zo werd er het afgelopen jaar met bewoners uit de Piersstraat een overleg gestart met de politie om samen de kleine criminaliteit aan te pakken. Ook over de netheid in bepaalde straten lopen er vaak klachten binnen. Samen met de netheidsploeg van de gemeente werden er in 2002 drie straten grondig onder handen genomen.

Gezien huisvesting in het nieuwe meerjarenplan 2003-2008 ook binnen het opbouwwerk opnieuw

een prominentere plaats heeft gekregen, is er het afgelopen jaar gestart met een vrouwengroep rond renoveren (ervaringsuitwisseling tussen vrouwen die met renovatie van hun huis bezig zijn). Bedoeling is dat deze groep op langere termijn vanuit hun eigen ervaringen ook beleidsvoorstellen formuleren.

Rond positieve beeldvorming stond er opnieuw een buurtfeest op het programma. Ook de videofilm rond 25 jaar speelplein Bonnevie (vervaardigd door jongeren uit de buurt) kaderde binnen dit perspectief, evenals de buurtmaaltijden voor KBC-medewerkers. Het idee hierachter is zowel bewoners als bezoekers/gebruikers van de buurt een meer genuanceerd beeld te geven van oud-Molenbeek.

Veeartsenij in beweging

Het afgelopen jaar bleef het opbouwwerk in Kuregem vooral toegespitst op acties in het kader van de leefbaarheidsproblematiek in de Veeartsenijbuurt en dit door middel van een groep „denkers” en een groep „doeners”. De denkers zijn actieve sleutelfiguren die zich hebben verenigd in een bewonerscomité. Deze groep bekommert zich vooral om het detecteren van lokale problemen en deze bij de gemeentelijke overheid kenbaar te maken. Zo is er de eindeloos durende heraanleg van de Herzieningslaan. Het bewonerscomité ving bot bij het mee bepalen van los- en laadzones, maar mocht dan wel uitstippelen waar er banken en vuilnisbakken komen. Ook rond mobiliteit steekt het bewonerscomité de nek uit. In het kader van de Week van de Vervoering werden verschillende acties gevoerd (verkeerstelling, zone 30) waarvan de resultaten werden overhandigd aan de gemeente in de hoop dat er rekening mee wordt gehouden bij de opstelling van een mobiliteitsplan. Een afvaardiging van deze groep volgt ook het wijkcontract op door te zetelen in de plaatselijke commissie voor geïntegreerde ontwikkeling (PCGO). Het wijkcontract Grondels - Herziening (1999-2003) kende door de politieke meerderheidswissel na de gemeenteraadsverkiezingen in 2000 een moeizame start, maar ook de nieuwe coalitie slaagt er niet in het tij te doen keren. Een globaal plan omtrent het wijkcontract ontbreekt. De PCGO's komen amper samen zodat niemand echt zicht heeft op het verloop. De openbare werken zijn alvast gestart, maar zonder duidelijke planning. Ook termijnen

Opening van de tentoonstelling: „Kuregem Herzien”.

Foto: Michel Demol

worden niet altijd gerespecteerd. Van de beloofde huisvesting en het vooropgestelde buurthuis is nog niks in huis gekomen. Bewoners zijn ongeduldig en geloven er niet meer in. Het opbouwwerk blijft hen motiveren en tracht de lokale overheid te wijzen op haar verantwoordelijkheid.

De „doeners” participeren eerder op praktisch vlak. Met enkele bewoners werden er afspraken gemaakt omtrent het beheer en onderhoud van de twee buurttuinen. Andere bewoners namen dan weer deel aan het keramiekatelier (gevelversiering) of verfraaiden hun gevel door klimplanten aan te brengen. Het idee hierachter is niet enkel het opsmukken van de straat, maar ook ontmoetingskansen te creëren tussen bewoners onderling. Deze laatste doelstelling was ondermeer ook het opzet van de tentoonstelling „Kuregem Herzien” (foto - video - kunst), een tentoonstelling die tevens een positieve kijk op het vaak verguisde Kuregem moest teweeg brengen.

VideoPeople – het videoproject met jongeren – realiseerde het afgelopen jaar enkele filmpjes en experimenteerde tevens met de mogelijkheden van het web. In aanloop naar het nieuwe meerjarenplan werd besloten dit project vanaf 2003 af te ronden. Het oorspronkelijke idee achter het project (een audio-visuele buurtkrant realiseren) strookt niet langer met de visie van de jongeren in Video People, die video en internet eerder als een zinvolle vrijetijdsbesteding beschouwen. Een dergelijk project hoort dan ook eerder thuis bij het jeugdwerk in plaats van het opbouwwerk. Bedoeling is het project over te dragen aan een meer geschikte organisatie uit de buurt.

In het nieuwe meerjarenplan 2003 - 2008 werd bewust gekozen voor de invalshoek huisvesting. In het najaar 2002 werd alvast gestart met een projectvoorbereiding in die zin.

Sociale Cohesie - Peterbos

Het opbouwwerk in Peterbos kadert binnen het project „Sociale Cohesie” – gestart in 2000 en gesubsidieerd door de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij – met de bedoeling het samenleven in sociale huisvestingscomplexen te verbeteren.

Het huidige project kreeg vorm na een grondig buurtonderzoek en bestaat uit drie deelaspecten, namelijk het ondersteunen van 2 bewonersgroepen (vaders Peterbos en vrouwen Peterbos) en het bevorderen van netwerkvorming tussen de lokale actoren.

Met de vaders is het de bedoeling opnieuw een dialoog op gang te brengen tussen vaders en jongeren in de wijk en in een volgende stap jongeren te wijzen op hun verantwoordelijkheid (naar het voorbeeld van de Amsterdamse Buurtvaders). Zo werden er afgelopen jaar gezamenlijk debatten georganiseerd waarop jong en oud van gedachten wisselden over het Moslim-zijn in een Westerse context, met aandacht voor thema's als wederzijds respect, normen en waarden. Op de maandelijkse bijeenkomst met de vadergroep werden actuele probleemsituaties besproken en geanalyseerd en naar oplossingen gezocht. Zo werd er reeds door de vaders met succes geïntervenieerd bij dergelijke situaties, bv. rondhangende jongeren bij blok 8.

Met de groep vrouwen wordt er vooral gewerkt rond leefbaarheids- en samenlevings-problemen in de wijk. Het afgelopen jaar werd blok 2 en 8 aangepakt. Samen met de bewoners werden problemen gedefinieerd en samen met de directie van de huisvestingsmaatschappij naar oplossingen gezocht. Daaronder hoorde ook het streven naar een vlottere communicatie met de huisvestingsmaatschappij. Een resultaat daarvan is dat sinds september 2002 maandelijks een overleg plaatsvindt tussen het opbouwwerk en de sociale en technische dienst van Assam.

Een derde deelaspect is het op gang trekken van samenwerking tussen de verschillende organisaties (netwerkvorming). Het „Netwerk Peterbos” komt vier keer per jaar samen en tracht gezamenlijke initiatieven op touw te zetten. Een mooi voorbeeld daarvan was het wijkfeest van 2 juni 2002, wat voor de eerste keer een geslaagde samenwerking betekende. De bedoeling op lange termijn van dergelijke netwerkbijeenkomsten is dat er solide samenwerkingsverbanden tussen lokale partners ontstaan en dat er een constructieve en gemeenschappelijke visie op wijkontwikkeling tot stand komt.

Jongerenwerking Peterbos

Jongerenwerking Peterbos is momenteel voor een periode van 2 jaar (2002 - 2003) als WMKJ minimaal erkend binnen de laagste categorie (categorie III). Dit betekent maximum 2 voltijdse animatoren en maximum 4 deelwerkingen (beperkte subsidiëring). Bedoeling is verder door te groeien tot een maximale erkenning (categorie I) – maximum 4 voltijdse animatoren, 1 centrumverantwoordelijke en maximum 6 deelwerkingen (volledige subsidiëring) – zodat de huidige medewerkers binnen de

nepstatuten (Gesco en Sociale Maribel) in deze structuur kunnen worden ingepast. De coördinatie van een dergelijke werking is bijna een full-time job op zich. Tot vorig werkjaar werd deze opdracht voor 2/5-tijds vervuld binnen de staftijd van RisoBrussel. Deze tijdsinvestering bleek onvoldoende in functie van het toch wel omvangrijke takenpakket. Ook werd met het bekomen van de erkenning als WMKJ vanuit RisoBrussel besloten de werking langzaam te verzelfstandigen. Daarom werd ervoor geopteerd een extern coördinator aan te trekken. Omdat er binnen de erkenning als WMKJ - categorie III geen subsidiëring wordt voorzien voor een centrumverantwoordelijke, heeft RisoBrussel haar sociale maribel-middelen hiertoe aangewend en dit in afwachting van een erkenning binnen categorie I, waarbinnen een centrumverantwoordelijke wordt betoelaagd (2004). Eenmaal een volwaardige erkenning bekomen, is het de bedoeling deze werking te verzelfstandigen in een eigen vzw-structuur.

Ondanks al deze organisatorische en financiële kopzorgen mag het afgelopen werkjaar zondermeer succesvol worden genoemd. De 6 deelwerkingen kenden hun normaal verloop. Tijdens het schooljaar was er op woensdagnamiddag een Nederlandstalige kinderwerking (6-12 jaar) en een Franstalige kinderwerking A (10 -12 jaar) en B (10-12 jaar), op donderdag-avond en zaterdagmiddag een tienerwerking (13-15 jaar), op vrijdagavond en zaterdagmiddag een meisjeswerking (13+) en op woensdagnamiddag een jongerenwerking (16+). Ook

Foto: Michel Demol De nieuwe lokalen bieden heelwat mogelijkheden.

Officiële openingen, toespraken en prominenten horen samen.

Foto: Jeroen Croux

tijdens de vakantieperiodes gingen er quasi dagelijks activiteiten door voor de verschillende doelgroepen en naar goede gewoonte kon iedere groep rekenen op een eigen kamp, dit jaar meer projectmatig aangepakt (rode draad doorheen gans de jaarwerking). De zaalvoetbalploeg Peterbos United trad in competitieverband aan met volgende ploegen: een minimiemen- (10 - 12 jaar) , kadetten- (13 - 15 jaar) en een A-ploeg (18 - 25 jaar).

Naar een leefbare Brabantwijk

Het opbouwwerk in de Brabantwijk maakt deel uit van het netwerk Limiet Limite. Dit netwerk werkt met een aantal sleutelfiguren aan de verbetering van de leefbaarheid in de Brabantwijk. Zij werkt samen met bewoners, handelaars, scholen, buurtorganisaties, studenten, bedrijven en gemeente. Het opbouwwerk is in deze constructie het aanspreekpunt en sleutelfiguur voor buurtbewoners en buurtorganisaties.

In deze hoedanigheid stond het opbouwwerk in voor de coördinatie van het wijkfeest (mei 2003) en zorgde het voor de verbinding tussen studenten van de Sint Lukas kunsthumaniora en de wijkbewoners in het kader van het project „visualisatie van de identiteit van de Brabantwijk” (tijdens de terreinverkenning door de studenten en gedurende de volksraadpleging). Het opbouwwerk stimuleerde de deelname van niet georganiseerde groepen (jongeren) aan het gebruik en beheer van de polyvalente zaal 58. Het opbouwwerk volgt de wijkcontracten Brabant Groen- en Aarschot-, Vooruitgangstraat op.

Het hoofddaccent van de werking lag in 2002 evenwel op het project Brabant-Groen leeft! Een gids voor de Brabantwijk.

Hierbij gaat het er om een 10-tal buurtjongeren tussen 10 en 15 jaar de identiteit van de wijk te leren ontdekken en daaraan expressie te geven door de opmaak van een wijkgids (een soort Trotter) en een opleiding om in de Brabantwijk te gidsen.

Dit project moest deze jongeren de kans geven zich over hun wijk uit te drukken en hun visie op de toekomst te verwoorden en te verbeelden. De introductie verliep via vorming, bezoeken aan culturele instellingen en organisaties van werkateliers.

Een opsomming:

- Verkenning van de wijk via sessies over geschiedenis en rondleidingen.
- Bezoeken aan culturele organisaties zoals theaters en bidplaatsen.
- In de ateliers werd gewerkt rond fotografie, interview-techniek, video-opname-initiatie.
- Atelier mondigheid (debatteren rond het leven in de wijk).

Een tentoonstelling „*work in progress*” in het gemeentehuis van Schaarbeek (mei 2003) gaf de mogelijkheid het tot dan gepresteerde werk aan de buitenwereld te tonen. Momenteel wordt gewerkt aan de publicatie van een wijkgids. Of ook jongeren daadwerkelijk als gids in de Brabantwijk kunnen functioneren valt nog te bezien. Op dat onderdeel van de programmatie werd een gevoelige verzwakking van de motivatie geconstateerd.

Alain Storme
Katleen Vanlerberghe

